

Стискали му котешката лапа —
 Зеръ той дълго при царя се бавилъ
 И съсъ него насамъ приказвалъ, —
 А котакътъ се държалъ учтиво,
 За всъкиго добра дума знаелъ.
 Чудили се, маели се всички.
 Все рѣшили, че срѣдъ знатни хора
 Е израстналъ котакътъ — вѣжливецъ.
 Не слѣдъ дълго, на ловъ въ една нива
 Съсъ торбата котакътъ отива.
 Тука хваща пѣкъ два пѣдпѣдка —
 Хемъ голѣми, хемъ тлѣсти и двата.
 И тѣхъ тозчасъ отнися въ палата
 Отъ маркиза за царя подаръкъ.
 А обичалъ царѣтъ пѣдпѣдци.
 Приелъ той пакъ котака при себе,
 Подаръка самъ вземалъ отъ него,